

вительство не ще се откаже да поръча на своитѣ офицери въ бждщата делимитационна комисия да иматъ прѣдъ очи и тоя интересъ на Портата.

Между Мехмедъ-Али паша, Лорда Салисбюри и Графъ Шувалова се завързва прѣспирия, отъ която излиза, че рускитѣ пълномощници не приематъ да се поднови разглеждането на чл. X, нъ че доброволно оставятъ на Турция правото да минава прѣзъ южната частъ на Софийския сан-джакъ.

Прѣдседателя констатира, че турското прѣдложение се приема по начало и че подробноститѣ върху това постановление ще се уредятъ отъ европейската комисия по споразумение съ мѣстнитѣ власти.

Кара-Теодори паша чете слѣдущето прѣдложение:

„Руссия поема на себе си такъвази частъ отъ турскій държавенъ дългъ, какъто се пада на присъединенитѣ къмъ нея мѣста откъмъ Азия“.

Графъ Шуваловъ отговаря, че този въпросъ си нѣма мѣстото, понеже е рѣшено и общеприето нѣщо, че дълга се расхвърля върху откъснатитѣ чрѣзъ спогодба, чрѣзъ подаръкъ и чрѣзъ размѣна мѣста, нъ не и върху завоевани земи. Н. Прѣвсходителство казува, че Руссия е побѣдила и въ Европа, и въ Азия. Ще каже, тя не е длъжна да плаща нищо за завоеванитѣ мѣста и да става съучастница на турскитѣ дългове.

Князь Горчаковъ обявява, че той противопоставя на турското искане най категорическото отказване и се чуди, какъ е могло да стане подобно искане.

Прѣдъ видъ на съпротивлението на рускитѣ пълномощници прѣдседателя намира за невъзможно да се даде ходъ на турското прѣдложение.

Първий русски пълномощникъ напомня, че въ послѣдното засѣдание той се е съгласилъ да прѣдстави въ нова, съкратена форма своето прѣдложение за надзиранieto, изпълняватъ ли се и какъ се изпълняватъ рѣшенията на конгреса.

„Европа като придава на съглашенията въ Берлинскій Конгресъ най тържественъ и най задължителенъ характеръ, съгласующитѣ се страни считатъ всичкитѣ членове на настоящий актъ за едно цѣло и се задължаватъ да контролиратъ и да надзираватъ изпълнението имъ, като изискватъ изпълнение точно и съгласно съ тѣхнитѣ намѣрения.“